

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 16ης Δεκεμβρίου 2020*

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Canoleum – Προγενέστερο διεθνές λεκτικό σήμα MARMOLEUM – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Εκπρόθεσμη κατάθεση του υπομνήματος στο οποίο εκτίθενται οι λόγοι της προσφυγής – Απαράδεκτο της προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών – Αίτηση για επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση (*restitutio in integrum*) – Αιφνίδια ασθένεια του δικηγόρου που εκπροσωπεί τον προσφεύγοντα – Καθήκον επιμέλειας – Αποδεικτική ισχύς της υπεύθυνης δήλωσης του δικηγόρου»

Στην υπόθεση T-3/20,

Forbo Financial Services AG, με έδρα το Baar (Ελβετία), εκπροσωπούμενη από τον S. Fröhlich, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), εκπροσωπούμενου από τον M. Fischer,

καθού,

αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO:

Windmüller GmbH, με έδρα το Augustdorf (Γερμανία),

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του δεύτερου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 9ης Οκτωβρίου 2019 (υπόθεση R 773/2019-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Forbo Financial Services και της Windmüller,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. M. Collins (εισηγητή), πρόεδρο, Z. Csehi και G. De Baere, δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 3 Ιανουαρίου 2020,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 10 Μαρτίου 2020,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

έχοντας υπόψη ότι οι διάδικοι δεν υπέβαλαν αίτηση για τον καθορισμό ημερομηνίας διεξαγωγής επ' ακροατηρίου συζητήσεως εντός τριών εβδομάδων από την επίδοση του εγγράφου με το οποίο γνωστοποιήθηκε η περάτωση της έγγραφης διαδικασίας, και αποφασίζοντας, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 106, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, να κρίνει επί της προσφυγής χωρίς να διεξαχθεί επ' ακροατηρίου συζήτηση,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 17 Μαΐου 2017 η Windmöller Flooring Products WFP GmbH, προκάτοχος της Windmöller GmbH, αντιδίκου της προσφεύγουσας στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), υπέβαλε στο EUIPO αίτηση καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε [αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2017, L 154, σ. 1)].
- 2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο Canoleum.
- 3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση υπάγονται στις κλάσεις 19 και 27 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί.
- 4 Η αίτηση αυτή δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης* αριθ. 2017/122 της 30ής Ιουνίου 2017.
- 5 Στις 27 Σεπτεμβρίου 2017 η προσφεύγουσα, Forbo Financial Services AG, άσκησε ανακοπή, δυνάμει του άρθρου 41 του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρου 46 του κανονισμού 2017/1001), κατά της καταχώρισεως του εν λόγω σήματος για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που παρατίθενται στη σκέψη 3 ανωτέρω.
- 6 Η ανακοπή στηριζόταν στη διεθνή καταχώριση της 11ης Σεπτεμβρίου 1997 με αριθμό 683531, με επέκταση της προστασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και σε σειρά κρατών μελών της Ένωσης, του λεκτικού σήματος MARMOLEUM, για προϊόντα των κλάσεων 19 και 27.
- 7 Ο λόγος που προβλήθηκε προς στήριξη της ανακοπής ήταν ο προβλεπόμενος στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001).
- 8 Με απόφαση της 12ης Φεβρουαρίου 2019, η οποία κοινοποιήθηκε αυθημερόν, το τμήμα ανακοπών απέρριψε την ανακοπή για τον λόγο, κατ' ουσίαν, ότι δεν υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως των αντιπαρατιθέμενων σημάτων για το ενδιαφερόμενο κοινό κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.
- 9 Στις 9 Απριλίου 2019 η προσφεύγουσα άσκησε ενώπιον του EUIPO προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών, δυνάμει των άρθρων 66 έως 71 του κανονισμού 2017/1001.

- 10 Ωστόσο, η προσφεύγουσα κατέθεσε το υπόμνημα με τους λόγους της προσφυγής μόλις στις 26 Ιουνίου 2019, ήτοι μετά την παρέλευση της προθεσμίας του άρθρου 68, παράγραφος 1, τελευταία περίοδος, του κανονισμού 2017/1001, η οποία έληγε τα μεσάνυχτα της 12ης Ιουνίου 2019. Επισύναψε στο υπόμνημα αυτό αίτηση περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση δυνάμει του άρθρου 104 του εν λόγω κανονισμού, με την οποία υποστήριζε, κατ' ουσίαν, ότι ο δικηγόρος που είχε αναλάβει την υπόθεσή της κατά την ενώπιον του EUIPO διαδικασία (στο εξής: αρχικός δικηγόρος) δεν μπόρεσε να καταθέσει το εν λόγω υπόμνημα εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας λόγω σοβαρής ασθένειας από την οποία είχε προσβληθεί κατά τρόπο απρόβλεπτο. Προς στήριξη του ισχυρισμού αυτού προσκόμισε δύο υπεύθυνες δηλώσεις, συγκεκριμένα μία από τον εν λόγω δικηγόρο και μία από τη σύζυγό του.
- 11 Με απόφαση της 9ης Οκτωβρίου 2019 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το δεύτερο τμήμα προσφυγών του EUIPO έκρινε παραδεκτή την αίτηση περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, αλλά την απέρριψε ως αβάσιμη. Έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι ο αρχικός δικηγόρος «δεν [είχε] αποδείξει επαρκώς ότι είχε επιδείξει την επιμέλεια που επέβαλλαν οι περιστάσεις» (σημείο 16 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 12 Ειδικότερα, πρώτον, το τμήμα προσφυγών, αφού δέχθηκε ότι αιφνίδια ασθένεια μπορεί σε εξαιρετικές περιπτώσεις να συνιστά απρόβλεπτη αιτία δικαιολογούσα επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση (σκέψη 18 της προσβαλλομένης αποφάσεως), έκρινε ότι ο αρχικός δικηγόρος δεν είχε προσκομίσει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία για την ασθένεια που επικαλούνταν, δεδομένου ότι η υπεύθυνη δήλωσή του καθώς και εκείνη της συζύγου του είχαν περιορισμένη μόνον αποδεικτική ισχύ (σκέψη 19 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Συγκεκριμένα, δεν είχε προσκομιστεί ιατρική βεβαίωση (σημεία 19 και 20 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Το τμήμα προσφυγών έκρινε συναφώς ότι αιφνίδια ασθένεια μπορεί να συνιστά απρόβλεπτη αιτία μόνον αν είναι τόσο σοβαρή ώστε να εμποδίζει τον ενδιαφερόμενο να λάβει τα κατάλληλα μέτρα για την τήρηση της προθεσμίας, όπως, για παράδειγμα, να ενημερώσει συνάδελφο του δικηγορικού γραφείου. Σε τέτοια περίπτωση, όμως, «[θα πρέπει] να τεκμαίρεται ότι απαιτείται κατ' αρχήν ιατρική αγωγή» (σκέψη 20 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 13 Δεύτερον, το τμήμα προσφυγών προσήψε στον αρχικό δικηγόρο ότι δεν προσκόμισε επαρκείς αποδείξεις περί του ότι «δεν είχε καν τη δυνατότητα να ζητήσει από τη γυναίκα του να τηλεφωνήσει σε έναν [συνάδελφο του δικηγορικού γραφείου] για να του αναθέσει να υπογράψει και να αποστείλει το υπόμνημα με τους λόγους της προσφυγής» (σκέψη 21 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 14 Τρίτον, το τμήμα προσφυγών επισήμανε ότι δεν υπήρχαν επαρκείς αποδείξεις περί του ότι, στις 12 Ιουνίου 2019, κανένας συνάδελφος του αρχικού δικηγόρου, ο οποίος θα μπορούσε να υπογράψει και να αποστείλει αντ' αυτού το υπόμνημα με τους λόγους της προσφυγής, δεν ήταν παρών στον χώρο του δικηγορικού γραφείου (σημείο 22 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 15 Τέταρτον, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι δεν αποδείχθηκε επαρκώς ότι, στις 12 Ιουνίου 2019, το υπόμνημα με τους λόγους της προσφυγής είχε ήδη οριστικοποιηθεί και εγκριθεί από την προσφεύγουσα και, ως εκ τούτου, ότι η προσβαλλόμενη ασθένεια ήταν πράγματι η αιτία της υπέρβασης της προθεσμίας (σημεία 23 έως 25 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 16 Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών απέρριψε την προσφυγή ως απαράδεκτη βάσει του άρθρου 23, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 της Επιτροπής, της 5ης Μαρτίου 2018, για τη συμπλήρωση του κανονισμού 2017/1001 και για την κατάργηση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2017/1430 (ΕΕ 2018, L 104, σ. 1).

Αιτήματα των διαδίκων

- 17 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
 - να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.
- 18 Το EUIPO ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 19 Η προσφεύγουσα προβάλλει έναν μόνο λόγο ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 104 του κανονισμού 2017/1001, σε συνδυασμό με το άρθρο 97, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του ίδιου κανονισμού.
- 20 Κατ' ουσίαν, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο αρχικός δικηγόρος βρέθηκε σε αδυναμία να καταθέσει το υπόμνημα με τους λόγους της προσφυγής εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας λόγω σοβαρής ασθένειας με συμπτώματα οξείας τροφικής δηλητηρίασης, από την οποία προσεβλήθη κατά τρόπο απρόβλεπτο, τούτο δε μολονότι ενήργησε με όλη την επιμέλεια που επέβαλλαν οι περιστάσεις. Ισχυρίζεται ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε εν προκειμένω ήταν επαρκή για να δικαιολογηθεί η υπέρ αυτής επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση και φρονεί ότι, με την προσβαλλόμενη απόφαση, το τμήμα προσφυγών εφάρμοσε υπερβολικά αυστηρά κριτήρια όσον αφορά την απόδειξη των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών. Ειδικότερα, του προσάπτει ότι δεν έλαβε επαρκώς υπόψη τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως και ότι απέρριψε «συλλήβδην» τις προσκομισθείσες υπεύθυνες δηλώσεις.
- 21 Πρώτον, η προσφεύγουσα προβάλλει διάφορα επιχειρήματα προκειμένου να αποδείξει ότι ο αρχικός δικηγόρος ενήργησε με όλη την επιμέλεια που απαιτείται σε σχέση με τις περιστάσεις.
- 22 Συναφώς, κατά πρώτον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι ο αρχικός δικηγόρος είναι ειδικευμένος στο δίκαιο των σημάτων και έχει επαγγελματική εμπειρία άνω των 20 ετών. Αναφέρει επίσης ότι το δικηγορικό γραφείο στο οποίο αυτός εργάζεται διαθέτει αρκούντως αξιόπιστο σύστημα ελέγχου και παρακολούθησης των προθεσμιών. Η προσφεύγουσα εκθέτει λεπτομερώς τις διάφορες διαδικασίες και τα μέτρα που εφαρμόζονται συναφώς στο εν λόγω γραφείο.
- 23 Κατά δεύτερον, η προσφεύγουσα, παραπέμποντας στις υπεύθυνες δηλώσεις του αρχικού δικηγόρου και της συζύγου του, περιγράφει τις περιστάσεις στις οποίες οφείλεται η υπέρβαση της προθεσμίας για την κατάθεση του υπομνήματος με τους λόγους της προσφυγής. Υποστηρίζει ότι η προθεσμία αυτή, η οποία έληγε τα μεσάνυχτα της 12ης Ιουνίου 2019, είχε δεόντως καταχωριστεί στα ηλεκτρονικά και χειρόγραφα ημερολόγια τα οποία χρησιμοποιεί το δικηγορικό γραφείο για τη διαχείριση των προθεσμιών και ότι, πριν από την ημερομηνία αυτή, το υπόμνημα είχε οριστικοποιηθεί, είχε διαβιβαστεί στους δικηγόρους της στην Ελβετία και είχε εγκριθεί από την ίδια. Επισημαίνει ότι τα μόνα μέλη του τμήματος του δικαίου σημάτων του δικηγορικού γραφείου που ήταν παρόντα κατά την ημερομηνία εκείνη ήταν ο αρχικός δικηγόρος και η αρμόδια για τις υποθέσεις σημάτων υπάλληλος, οι δε λοιποί δικηγόροι του τμήματος αυτού βρίσκονταν σε άδεια ή είχαν επαγγελματική συνάντηση εκτός γραφείου. Το πρωί, ο αρχικός δικηγόρος ζήτησε από την εν λόγω υπάλληλο να προετοιμάσει το υπόμνημα με τους λόγους της προσφυγής, περιλαμβανομένων των παραρτημάτων και του καταλόγου των παραρτημάτων, και να του το υποβάλει προς υπογραφή. Αμέσως μετά, ο

αρχικός δικηγόρος μετέσχε σε πολλές τηλεφωνικές διασκέψεις, προτού γευματίσει σχετικά αργά σε εστιατόριο κοντά στο γραφείο. Ενώ ήταν έτοιμη να φύγει από το δικηγορικό γραφείο στο τέλος της εργάσιμης ημέρας της, περί τις 17:00, η υπάλληλος ζήτησε να ενημερωθεί για το υπόμνημα από τον αρχικό δικηγόρο, ο οποίος τη διαβεβαίωσε ότι θα το υπέγραφε και θα το διαβίβαζε ο ίδιος στο EUIPO. Κατά τις 18:30, ο αρχικός δικηγόρος ασθένησε αιφνιδίως, γεγονός που τον εμπόδισε να υπογράψει το υπόμνημα και να το κοινοποιήσει στο EUIPO, ενώ λόγω της σοβαρότητας των συμπτωμάτων που παρουσίαζε δεν σκέφτηκε καν να αναθέσει τα καθήκοντα αυτά σε τρίτον. Την επομένη, ήτοι στις 13 Ιουνίου 2019, συνειδητοποίησε ότι δεν είχε αποστείλει στο EUIPO το υπόμνημα με τους λόγους της προσφυγής.

- 24 Δεύτερον, όσον αφορά τα αποδεικτικά στοιχεία προς τεκμηρίωση των περιστάσεων που εκτίθενται στη σκέψη 23 ανωτέρω, η προσφεύγουσα προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι απέρριψε «συλλήβδην» τις δύο υπεύθυνες δηλώσεις που είχε προσκομίσει, δηλαδή χωρίς να προβεί σε επαρκή συνολική εκτίμηση του περιεχομένου τους, χωρίς να διατυπώσει την παραμικρή παρατήρηση ως προς το ζήτημα κατά πόσον το περιεχόμενο ήταν λεπτομερές, λογικό και εν γένει αξιόπιστο, και χωρίς να έχει λάβει επαρκώς υπόψη τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως. Ισχυρίζεται περαιτέρω ότι δεν υπήρχε κανένα άλλο αποδεικτικό στοιχείο ικανό να στηρίξει το περιεχόμενο των υπεύθυνων δηλώσεων που θα μπορούσε ευλόγως να απαιτηθεί εν προκειμένω. Υποστηρίζει ότι, ειδικότερα, δεν μπορούσε να προσκομιστεί ιατρική βεβαίωση δεδομένου ότι ο αρχικός δικηγόρος, λόγω των συμπτωμάτων που παρουσίαζε, δεν ήταν σε θέση να επισκεφθεί ιατρό τη στιγμή της αιφνίδιας εκδήλωσης της ασθένειάς του. Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, δεν ήταν δυνατή ούτε η λήψη τέτοιας βεβαίωσης την επομένη, δεδομένου ότι κανένας ιατρός δεν θα μπορούσε να πιστοποιήσει ασθένεια που επήλθε την προηγούμενη. Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι ο αρχικός δικηγόρος δεν θεώρησε σκόπιμο να επισκεφθεί ιατρό την επομένη, δεδομένου ότι τα συμπτώματα της ασθένειας ήταν ήδη ηπιότερα.
- 25 Όσον αφορά την υπεύθυνη δήλωση της συζύγου του αρχικού δικηγόρου, η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη διαπίστωση του τμήματος προσφυγών, η οποία περιλαμβάνεται στη σκέψη 19 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η δήλωση αυτή έχει περιορισμένη μόνον αποδεικτική αξία για τον λόγο ότι η σύζυγος δεν είναι «ουδέτερο τρίτο πρόσωπο». Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η σύζυγος έχει αυτομάτως προσωπικό συμφέρον όσον αφορά τα ζητήματα που ανάγονται στον επαγγελματικό βίο του συζύγου της και τονίζει ότι η εν λόγω δήλωση αποτελεί υπεύθυνη δήλωση κατά την έννοια του άρθρου 97, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 2017/1001.
- 26 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί επίσης ότι μια ασθένεια μπορεί να συνιστά εξαιρετική περίπτωση ικανή να οδηγήσει σε επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση μόνον αν έχει χορηγηθεί ιατρική αγωγή. Συγκεκριμένα, κατά την προσφεύγουσα, η ανάγκη ιατρικής αγωγής δεν συνιστά περίπτωση αμιγώς αντικειμενική και ευχερώς αποδείξιμη. Για διάφορους λόγους, όπως η μεγάλη αντοχή στον πόνο ή ο φόβος για τους γιατρούς, ορισμένα άτομα δεν επισκέπτονται γιατρό ακόμη και αν παρουσιάζουν σοβαρά συμπτώματα.
- 27 Απαντώντας στη διαπίστωση του τμήματος προσφυγών ότι ο αρχικός δικηγόρος δεν προσκόμισε επαρκείς αποδείξεις περί του ότι δεν είχε καν τη δυνατότητα να ζητήσει από τη σύζυγό του να τηλεφωνήσει σε έναν από τους συναδέλφους του στο δικηγορικό γραφείο για να του αναθέσει να υπογράψει και να αποστείλει αντ' αυτού το υπόμνημα με τους λόγους της προσφυγής, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η σχετική απόδειξη μπορούσε να προέλθει μόνο μέσω των υπεύθυνων δηλώσεων που προσκομίστηκαν εν προκειμένω.
- 28 Εξάλλου, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι είναι «αμιγώς υποθετικής φύσεως» και δεν ασκεί επιρροή το ζήτημα αν κατά τον χρόνο εκδήλωσης της ασθένειας του αρχικού δικηγόρου ήταν διαθέσιμοι συνάδελφοι του δικηγορικού γραφείου για να υπογράψουν και να αποστείλουν αντ' αυτού το υπόμνημα με τους λόγους της προσφυγής. Ισχυρίζεται ότι, λόγω της σωματικής κατάστασής του, ο εν λόγω δικηγόρος δεν ήταν σε θέση να ενημερώσει οποιονδήποτε.

- 29 Τέλος, η προσφεύγουσα αντικρούει τη διαπίστωση του τμήματος προσφυγών ότι δεν αποδείχθηκε επαρκώς ότι η ασθένεια του αρχικού δικηγόρου υπήρξε πράγματι η αιτία της υπέρβασης της προθεσμίας. Υποστηρίζει ότι, αντιθέτως προς όσα αφήνει να εννοηθούν το τμήμα προσφυγών, το υπόμνημα με τους λόγους της προσφυγής είχε ήδη οριστικοποιηθεί και έπρεπε μόνο να υπογραφεί. Εκτιμά ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος αμφιβολίας περί του περιεχομένου της υπεύθυνης δήλωσης του εν λόγω δικηγόρου ως προς το ζήτημα αυτό και διατείνεται ότι δεν μπορούσε να απαιτηθεί, όπως απαίτησε το τμήμα προσφυγών στο σημείο 25 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, η προσκόμιση της ανταλλαγής μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου μεταξύ του αρχικού δικηγόρου και των δικηγόρων της προσφεύγουσας στην Ελβετία, δεδομένου ότι πρόκειται για εμπιστευτική αλληλογραφία μεταξύ δικηγόρων. Εν πάση περιπτώσει, όταν εκδηλώθηκε η ασθένεια του αρχικού δικηγόρου, στις 18:30, απέμεναν σχεδόν έξι ώρες μέχρι τη λήξη της προθεσμίας, διάστημα κατά το οποίο το υπόμνημα θα μπορούσε να είχε καταρτισθεί και αποσταλεί. Επικουρικώς, η προσφεύγουσα επισυνάπτει στο δικόγραφο της προσφυγής την ανταλλαγή μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου μεταξύ του δικηγορικού γραφείου και των δικηγόρων της στην Ελβετία, από τα οποία προκύπτει ότι οι τελευταίοι είχαν εγκρίνει το υπόμνημα με τους λόγους της προσφυγής ήδη από τις 3 Ιουνίου 2019.
- 30 Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι πληρούνταν οι λοιπές προϋποθέσεις της επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση. Συναφώς, κατά πρώτον, προβάλλει ότι η προθεσμία υποβολής του υπομνήματος με τους λόγους της προσφυγής είναι προθεσμία δυνάμενη να οδηγήσει σε επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση. Διευκρινίζει ότι, δεδομένου ότι η επαναφορά δεν έγινε δεκτή, η υπέρβαση της προθεσμίας υποβολής του υπομνήματος είχε ως άμεση συνέπεια την απώλεια του δικαιώματός της να ασκήσει προσφυγή, η οποία απορρίφθηκε ως απαράδεκτη δυνάμει του άρθρου 23, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625. Κατά δεύτερον, υποστηρίζει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 104, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001, η αίτηση περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση υποβλήθηκε εγγράφως εντός προθεσμίας δύο μηνών από την παύση του κωλύματος, η οποία συνίσταται στο ότι έλαβε γνώση, στις 13 Ιουνίου 2019, της μη διαβιβάσεως του υπομνήματος. Η μη διενεργηθείσα πράξη, εν προκειμένω η κατάθεση του υπομνήματος με τους λόγους της προσφυγής, πραγματοποιήθηκε εντός της ίδιας προθεσμίας. Κατά τρίτον, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι η αίτηση περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση ήταν αιτιολογημένη και ότι το τέλος για την επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση καταβλήθηκε μέσω της έγκρισης χρέωσης της 25ης Ιουνίου 2019, η οποία περιήλθε στο EUIPO με ταχυμεταφορέα στις 26 Ιουνίου 2019. Κατά τέταρτον, υποστηρίζει ότι οι λόγοι αποκλεισμού που προβλέπονται στο άρθρο 104, παράγραφος 5, του κανονισμού 2017/1001 δεν είχαν εν προκειμένω εφαρμογή.
- 31 Το EUIPO αμφισβητεί την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας. Υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο απορρίπτοντας την αίτηση περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση και, ως εκ τούτου, απορρίπτοντας την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 32 Το EUIPO υποστηρίζει ότι αιφνίδια ασθένεια μόνον εξαιρετικώς μπορεί να συνιστά απρόβλεπτη αιτία ικανή να δικαιολογήσει την επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, δεδομένου ότι μια επιχείρηση πρέπει κανονικά να οργανώνεται κατά τρόπον ώστε να προβλέπει αντικατάσταση σε περίπτωση ασθενείας. Υποστηρίζει ότι, σε μια τέτοια περίπτωση, οι περιστάσεις που οδήγησαν στην υπέρβαση της προθεσμίας πρέπει να εκτίθενται με ιδιαίτερη προσοχή και να αποδεικνύονται κατά τρόπο αδιαμφισβήτητο. Εν προκειμένω, όμως, η προσφεύγουσα προσκόμισε μόνο δύο υπεύθυνες δηλώσεις υποβληθείσες από τον ενδιαφερόμενο και από τη σύζυγό του.
- 33 Το EUIPO αμφισβητεί ότι το τμήμα προσφυγών απέρριψε συλλήβδην την υπεύθυνη δήλωση του αρχικού δικηγόρου ή αμφισβήτησε θεμελιωδώς την αξιοπιστία της. Απλώς παρατήρησε ότι, κατά πάγια νομολογία, λαμβανομένου υπόψη του προφανούς συμφέροντος του συντάκτη της για την ευδοκίμηση της αιτήσεως περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, η αποδεικτική

αξία της δήλωσής του δεν μπορούσε παρά να είναι περιορισμένη και έπρεπε, επομένως, να επιβεβαιωθεί από πρόσθετα αποδεικτικά στοιχεία. Το ίδιο ισχύει όσον αφορά την υπεύθυνη δήλωση της σύζυγού του, η οποία προδήλως δεν είναι ουδέτερο τρίτο πρόσωπο.

- 34 Το EUIPO θεωρεί ότι τέτοια πρόσθετα αποδεικτικά στοιχεία θα μπορούσαν ευχερώς να προσκομισθούν.
- 35 Η προσφεύγουσα μπορούσε ιδίως να προσκομίσει ιατρική βεβαίωση. Λαμβανομένης υπόψη της περιγραφής των συμπτωμάτων που είχε ο αρχικός δικηγόρος, ήταν προφανές ότι έπρεπε να λάβει άμεσα επείγουσα ιατρική περίθαλψη και όχι, όπως αναφέρεται στην υπεύθυνη δήλωσή του, να «επιστρέψει στην οικία του με ταξί, καταβάλλοντας μεγάλη προσπάθεια». Το EUIPO παραδέχεται ότι ο εν λόγω δικηγόρος δεν ήταν υποχρεωμένος να ζητήσει ιατρική βοήθεια, αλλά εκτιμά ότι εναπέκειτο σε αυτόν να προσκομίσει αποδείξεις με αποδεικτική αξία συγκρίσιμη με την αποδεικτική αξία ιατρικής βεβαίωσης, αποδεικνύοντας αντικειμενικά τη σοβαρότητα της προβαλλομένης ασθένειας.
- 36 Το EUIPO, υπενθυμίζοντας τη σφοδρότητα των προβαλλόμενων συμπτωμάτων, απορρίπτει ως μη ρεαλιστικό τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι, την επομένη, ένας ιατρός δεν θα ήταν σε θέση να διαπιστώσει την ασθένεια που επικαλέστηκε ο αρχικός δικηγόρος.
- 37 Το EUIPO υποστηρίζει επίσης ότι θα ήταν εύκολο για τον αρχικό δικηγόρο να τεκμηριώσει τον ισχυρισμό του ότι, το βράδυ της λήξης της προθεσμίας, κανένας δικηγόρος, και ιδίως κανένας από τους δικηγόρους του τμήματος σημάτων του δικηγορικού γραφείου, δεν ήταν παρών στο γραφείο, προσκομίζοντας βεβαίωση με την οποία οι τελευταίοι θα επιβεβαίωναν ότι πράγματι απουσίαζαν κατά τον χρόνο εκείνο. Αμφισβητεί ότι το ζήτημα αυτό είναι αμιγώς υποθετικής φύσεως.
- 38 Ομοίως, κατά το EUIPO, θα ήταν εύκολο να τεκμηριωθεί, κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών, ο ισχυρισμός ότι το υπόμνημα με τους λόγους της προσφυγής είχε ήδη οριστικοποιηθεί και εγκριθεί από την προσφεύγουσα ή τους δικηγόρους της στην Ελβετία, ιδίως διά της προσκόμισης της αλληλογραφίας μεταξύ του αρχικού δικηγόρου και των τελευταίων, με ενδεχόμενη απόκρυψη των εμπιστευτικών χωρίων. Το γεγονός ότι η αλληλογραφία που προσκομίστηκε για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου φαίνεται να επιβεβαιώνει ότι η προσφεύγουσα είχε εγκρίνει το υπόμνημα αυτό από τις 3 Ιουνίου 2019 ουδόλως μεταβάλλει το γεγονός ότι το τμήμα προσφυγών δεν ήταν σε θέση να έχει πρόσβαση στο αποδεικτικό αυτό στοιχείο.
- 39 Το EUIPO προσθέτει ότι, ακόμη και αν υποθεθεί ότι αποδεικνύονται επαρκώς οι περιστάσεις που επικαλείται η προσφεύγουσα σχετικά με την εκπρόθεσμη κατάθεση του υπομνήματος με τους λόγους της προσφυγής, η προσαπτόμενη από το τμήμα προσφυγών έλλειψη επιμέλειας εξακολουθεί να ισχύει. Το EUIPO θεωρεί ότι το σύστημα ελέγχου και παρακολούθησης των προθεσμιών σε ένα δικηγορικό γραφείο πρέπει να λαμβάνει υπόψη τέτοια περιστατικά και να διασφαλίζει θεσμικά την τήρηση των προθεσμιών με οργανωτικά μέτρα. Εν προκειμένω, τέτοια θεσμική εγγύηση δεν υφίστατο πλέον το αργότερο από τη στιγμή που ο αρχικός δικηγόρος βρέθηκε μόνος στο γραφείο την ημέρα λήξης της προθεσμίας.
- 40 Τέλος, το EUIPO εκτιμά ότι αντιβαίνει στο καθήκον επιμέλειας το γεγονός ότι καθυστέρησε χωρίς προφανή λόγο η αποστολή του υπομνήματος με τους λόγους της προσφυγής πέραν των 18:30 την ημέρα μάλιστα της λήξης της προθεσμίας, ενώ ήταν έτοιμο ήδη το πρωί. Θεωρεί επίσης εντελώς ανεξήγητο ότι το υπόμνημα δεν κατατέθηκε την επομένη, αλλά μόνο δύο εβδομάδες μετά τη λήξη της προθεσμίας.
- 41 Δυνάμει του άρθρου 68, παράγραφος 1, τελευταία περίοδος, του κανονισμού 2017/1001, υπόμνημα με τους λόγους της προσφυγής κατατίθεται γραπτώς εντός προθεσμίας τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της απόφασης που αποτελεί αντικείμενο της προσφυγής. Κατά το

άρθρο 23, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625, το τμήμα προσφυγών απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη όταν το υπόμνημα αυτό δεν έχει κατατεθεί εντός της ως άνω προθεσμίας.

42 Εν προκειμένω, από τη δικογραφία, και χωρίς να αμφισβητείται από τους διαδίκους, προκύπτει ότι το τμήμα ανακοπών είχε εκδώσει την απόφασή του στις 12 Φεβρουαρίου 2019 και ότι, κατόπιν της προσφυγής που άσκησε στις 9 Απριλίου 2019, η προσφεύγουσα κατέθεσε το υπόμνημα με τους λόγους της προσφυγής μόλις στις 26 Ιουνίου 2019, ήτοι δύο εβδομάδες μετά τη λήξη της προθεσμίας των τεσσάρων μηνών που αναφέρεται στη σκέψη 41 ανωτέρω, η οποία επήλθε τα μεσάνυχτα της 12ης Ιουνίου 2019.

43 Το άρθρο 104 του κανονισμού 2017/1001, με τίτλο «Επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση (restitutio in integrum)», ορίζει μεταξύ άλλων τα εξής:

«1. Ο καταθέτης ή ο δικαιούχος σήματος της ΕΕ ή οποιοσδήποτε άλλος διάδικος σε διαδικασία ενώπιον του Γραφείου ο οποίος, παρότι επέδειξε όλη την επιμέλεια που επιβάλλουν οι περιστάσεις, δεν μπόρεσε να τηρήσει μια προθεσμία έναντι του Γραφείου, αποκαθίσταται, μετά από αίτηση, στα δικαιώματά του εάν το κώλυμα είχε ως άμεση συνέπεια, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, την απώλεια δικαιώματος ή ένδικου μέσου.

2. Η αίτηση υποβάλλεται εγγράφως εντός προθεσμίας δύο μηνών από την παύση του κωλύματος. Η μη διενεργηθείσα πράξη διενεργείται μέσα στην προθεσμία αυτή. Η αίτηση είναι παραδεκτή μόνον εντός προθεσμίας ενός έτους από τη λήξη της μη τηρηθείσας προθεσμίας. Σε περίπτωση που δεν υποβλήθηκε η αίτηση ανανέωσης της καταχώρισης ή δεν καταβλήθηκε το τέλος της ανανέωσης, η πρόσθετη προθεσμία των έξι μηνών που προβλέπεται στο άρθρο 53 παράγραφος 3 τρίτη φράση αφαιρείται από την περίοδο του ενός έτους.

3. Η αίτηση είναι αιτιολογημένη και αναφέρει τα πραγματικά περιστατικά και τους λόγους που προβάλλονται για την υποστήριξή της. Η αίτηση θεωρείται ότι έχει υποβληθεί μόνον αφού καταβληθεί το τέλος επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση.

4. Το τμήμα που είναι αρμόδιο να αποφασίσει για τη μη διενεργηθείσα πράξη αποφασίζει και για την αίτηση.

5. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται στις προθεσμίες που προβλέπονται στην παράγραφο 2, καθώς και στο άρθρο 46 παράγραφοι 1 και 3 και στο άρθρο 105.»

44 Από τη δικογραφία, και χωρίς να αμφισβητείται από τους διαδίκους, προκύπτει ότι, μεταξύ των προϋποθέσεων για την επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση που μνημονεύθηκαν στη σκέψη 43 ανωτέρω, η μόνη που θεωρήθηκε ότι δεν πληρούται εν προκειμένω από το τμήμα προσφυγών είναι η προϋπόθεση περί του ότι ο διάδικος πρέπει να έχει ενεργήσει με όλη την επιμέλεια που επιβάλλουν οι περιστάσεις.

45 Κατά το άρθρο 104, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001, το καθήκον επιμέλειας βαρύνει, καταρχάς, τον καταθέτη ή τον δικαιούχο σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή οποιονδήποτε άλλο διάδικο σε διαδικασία ενώπιον του EUIPO. Εντούτοις, αν τα πρόσωπα αυτά εκπροσωπούνται, ο εκπρόσωπος υπόκειται εξίσου στο καθήκον επιμέλειας. Πράγματι, ο εκπρόσωπος ενεργεί επ' ονόματι και για λογαριασμό του καταθέτη ή του δικαιούχου σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή οποιουδήποτε άλλου διαδίκου σε διαδικασία ενώπιον του EUIPO, οι δε πράξεις του πρέπει να θεωρούνται ως πράξεις των εν λόγω προσώπων [απόφαση της 5ης Απριλίου 2017, Renfe-Operadora κατά EUIPO (AVE), T-367/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:255, σκέψη 25 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

- 46 Εξάλλου, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά τη νομολογία, η φράση «όλη [η] επιμέλεια που επιβάλλουν οι περιστάσεις» απαιτεί την καθιέρωση ενός εσωτερικού συστήματος ελέγχου και παρακολούθησης των προθεσμιών το οποίο κατά κανόνα αποκλείει την ακούσια μη τήρησή τους. Επομένως, μόνον γεγονότα έκτακτα και, ως εκ τούτου, απρόβλεπτα σύμφωνα με τα διδάγματα της πείρας μπορούν να συνεπάγονται επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση [αποφάσεις της 28ης Ιουνίου 2012, Constellation Brands κατά ΓΕΕΑ (COOK'S), T-314/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:329, σκέψη 19, και της 5ης Απριλίου 2017, AVE, T-367/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:255, σκέψη 26].
- 47 Επιπλέον, επισημαίνεται ότι οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 104, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001 πρέπει να ερμηνεύονται στενά. Πράγματι, η τήρηση των προθεσμιών είναι δημόσιας τάξης και η *restitutio in integrum* μιας προθεσμίας μετά τη λήξη της μπορεί να θέσει σε κίνδυνο την ασφάλεια δικαίου [πρβλ. απόφαση της 16ης Ιουνίου 2015, H. P. Gauff Ingenieure κατά ΓΕΕΑ – Gauff (Gauff JBG Ingenieure), T-585/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:386, σκέψη 25 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 48 Στην προσβαλλόμενη απόφαση, το τμήμα προσφυγών ουδόλως αμφισβήτησε τη σημασία και την αξιοπιστία του συστήματος ελέγχου και παρακολούθησης των προθεσμιών που χρησιμοποιεί το συγκεκριμένο δικηγορικό γραφείο. Επομένως, αλυσιτελώς το EUIPO, με το υπόμνημα αντικρούσεως, προσάπτει στο δικηγορικό γραφείο ότι δεν προέβλεψε, στο εν λόγω σύστημα, «θεσμική εγγύηση» διασφαλίζουσα την τήρηση των προθεσμιών σε περίπτωση όπως η προκείμενη, στην οποία το θύμα αιφνίδιου συμβάντος βρίσκεται μόνο του στο γραφείο την ημέρα εκπνοής της προθεσμίας (βλ. σκέψη 39 ανωτέρω). Η προσβαλλόμενη απόφαση δεν στηρίζεται σε τέτοια προσβαλλόμενη έλλειψη επιμέλειας.
- 49 Στην προσβαλλόμενη απόφαση, το τμήμα προσφυγών δεν δέχθηκε ότι συνιστά έλλειψη επιμέλειας ούτε το γεγονός ότι ο αρχικός δικηγόρος δεν απέστειλε στο EUIPO το υπόμνημα με τους λόγους της προσφυγής πριν από τις 18:30 την ημέρα λήξης της προθεσμίας, ενώ ήταν ήδη έτοιμο το πρωί, ούτε το γεγονός ότι κατέθεσε το εν λόγω υπόμνημα μόλις δύο εβδομάδες μετά τη λήξη της προθεσμίας και όχι την επομένη του περιστατικού. Επομένως, αλυσιτελώς επίσης το EUIPO επικαλείται τις περιστάσεις αυτές με το υπόμνημα αντικρούσεως.
- 50 Στην πραγματικότητα, στην προσβαλλόμενη απόφαση, το τμήμα προσφυγών στηρίχθηκε στην απολύτως ορθή παραδοχή ότι, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, η αιφνίδια ασθένεια μπορεί να συνιστά απρόβλεπτο γεγονός που δικαιολογεί την επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση (βλ. σκέψη 18 ανωτέρω). Εντούτοις, έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι η προσφεύγουσα δεν είχε αποδείξει επαρκώς την ύπαρξη και τη σοβαρότητα της ασθένειας που επικαλέστηκε ο αρχικός δικηγόρος ούτε, εν πάση περιπτώσει, ότι το υπόμνημα με τους λόγους της προσφυγής είχε ήδη ολοκληρωθεί και εγκριθεί κατά την επέλευση της ασθένειας αυτής. Ειδικότερα, έκρινε ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα προς στήριξη της αιτήσεώς της περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, ήτοι οι υπεύθυνες δηλώσεις του αρχικού δικηγόρου και της συζύγου του, δεν αρκούσαν για την απόδειξη των εν λόγω πραγματικών περιστατικών.
- 51 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι μια υπεύθυνη δήλωση συνιστά παραδεκτό αποδεικτικό στοιχείο κατά την έννοια του άρθρου 97, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 2017/1001. Κατά πάγια νομολογία, για την εκτίμηση της αποδεικτικής αξίας ενός εγγράφου, πρέπει να ελέγχεται η αξιοπιστία και η ακρίβεια της περιεχόμενης σ' αυτό πληροφορίας. Πρέπει να λαμβάνονται υπόψη ιδίως η προέλευση του εγγράφου, οι περιστάσεις υπό τις οποίες καταρτίστηκε και η ταυτότητα του αποδέκτη του, καθώς και να τίθεται το ερώτημα αν το περιεχόμενο του εγγράφου είναι εκ πρώτης όψεως λογικό και αξιόπιστο [απόφαση της 8ης Μαΐου 2017, Les Éclaires κατά EUIPO – L'éclairer International (L'ÉCLAIREUR), T-680/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:320, σκέψη 72 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

- 52 Επιπλέον, μολονότι από τη νομολογία, ιδίως δε από την απόφαση της 16ης Ιουνίου 2015, Gauff JBG Ingenieure (T-585/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:386, σκέψεις 28 έως 31), στην οποία στηρίζεται το τμήμα προσφυγών στη σκέψη 19 της προσβαλλομένης αποφάσεως, προκύπτει ότι μια δήλωση προς το συμφέρον του συντάκτη της έχει περιορισμένη μόνον αποδεικτική αξία και χρήζει τεκμηριώσεως με πρόσθετα αποδεικτικά στοιχεία, τούτο δεν επιτρέπει, εντούτοις, στα όργανα του EUIPO να κρίνουν καταρχήν ότι μια τέτοια δήλωση στερείται παντελώς αξιοπιστίας. Η αποδεικτική αξία που πρέπει να αποδοθεί σε μια τέτοια δήλωση, εξεταζόμενη μεμονωμένα ή σε συνδυασμό με άλλα αποδεικτικά στοιχεία, εξαρτάται ιδίως από τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως.
- 53 Εν προκειμένω όμως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως ορθώς υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών αρνήθηκε, στην πραγματικότητα, άνευ ετέρου την αξιοπιστία των δύο επίμαχων υπεύθυνων δηλώσεων και απέρριψε τις λεπτομερείς εξηγήσεις που περιλαμβάνονταν στις δηλώσεις αυτές με το σκεπτικό, όσον αφορά την υπεύθυνη δήλωση του αρχικού δικηγόρου, ότι ο τελευταίος είχε ίδιο συμφέρον για την ευδοκίμηση του αιτήματος περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση και, όσον αφορά τη δήλωση της συζύγου του, ότι δεν ήταν «ουδέτερο τρίτο πρόσωπο» λόγω της «προσωπικής συνάφειάς» της.
- 54 Ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, το τμήμα προσφυγών παρέλειψε να λάβει δεόντως υπόψη τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως.
- 55 Καταρχάς, όσον αφορά τη δήλωση του αρχικού δικηγόρου, το τμήμα προσφυγών παρέβλεψε ότι πρόκειται περί επαγγελματία του νομικού κλάδου ο οποίος πρέπει να ασκεί τα καθήκοντά του τηρουμένων των δεοντολογικών και ηθικών κανόνων, γεγονός που του απαγορεύει, μεταξύ άλλων, να παραπλανά εκουσίως τις αρχές και ιδίως τον δικαστή. Επιπλέον, αν ήταν ένοχος ψευδούς υπεύθυνης δήλωσης, όχι μόνον θα διέτρεχε κίνδυνο επιβολής ποινικών κυρώσεων, αλλά θα διακινδύνευε επίσης την επαγγελματική φήμη του και θα δημιουργούσε σοβαρές αμφιβολίες ως προς την εντιμότητά του.
- 56 Πρέπει όμως να γίνει δεκτό ότι η υπεύθυνη δήλωση στην οποία προβαίνει δικηγόρος συνιστά, αυτή καθ' εαυτήν, ισχυρή απόδειξη των δηλούμενων στοιχείων όταν είναι σαφής, στερούμενη αντιφάσεων και συνεπής, και δεν υφίσταται κανένα πραγματικό στοιχείο ικανό να θέσει υπό αμφισβήτηση την ειλικρίνειά της.
- 57 Το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε εξάλλου υπόψη το γεγονός, το οποίο βρίσκεται στο επίκεντρο της υπό κρίση υποθέσεως, ότι το συμβάν που επικαλέστηκε ο αρχικός δικηγόρος ως γενεσιουργό αιτία της υπέρβασης της προθεσμίας ενέπιπτε στην προσωπική του σφαίρα και ότι ο ίδιος βρισκόταν στην πλέον κατάλληλη θέση για να παράσχει πληροφορίες σχετικά με το συμβάν και ιδίως σχετικά με τα συμπτώματα και τις διαταραχές που παρουσίασε. Το τμήμα προσφυγών επικεντρώθηκε αποκλειστικά στο γεγονός, το οποίο είναι μεν ακριβές αλλά δεν αποκλείει την αμέσως προηγούμενη διαπίστωση, ότι ο εν λόγω δικηγόρος είχε προσωπικό συμφέρον για επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, δεδομένου ότι είχε αφήσει να λήξει η προθεσμία καταθέσεως του υπομνήματος με τους λόγους της προσφυγής.
- 58 Τέλος, όσον αφορά την υπεύθυνη δήλωση της συζύγου του αρχικού δικηγόρου, μολονότι είναι αναμφισβήτητο ότι, λαμβανομένου υπόψη του συζυγικού δεσμού που τους συνδέει, υφίσταται «προσωπική συνάφεια» μεταξύ τους, το τμήμα προσφυγών όφειλε να λάβει υπόψη το γεγονός ότι, όπως ορθώς υποστηρίζει η προσφεύγουσα, τα πρόσωπα που είναι μάρτυρες συμβάντος όπως το εν προκειμένω επίμαχο και τα οποία είναι επομένως σε θέση να βεβαιώσουν τα σχετικά πραγματικά περιστατικά ανήκουν συνήθως στο άμεσο περιβάλλον του ενδιαφερομένου. Επιπλέον, η σύζυγος του αρχικού δικηγόρου, όπως και ο ίδιος, θα εκτίθετο σε ποινικές κυρώσεις αν είχε υποβάλει ψευδή υπεύθυνη δήλωση.
- 59 Το τμήμα προσφυγών παρέλειψε επίσης να λάβει υπόψη το γεγονός ότι, εν προκειμένω, πρόσθετα αποδεικτικά στοιχεία ικανά να στηρίξουν το περιεχόμενο των δύο υπεύθυνων δηλώσεων δεν μπορούσαν ευλόγως να απαιτηθούν ή δεν ήταν διαθέσιμα. Συναφώς, επισημαίνεται ότι, όπως πολύ

ορθώς παρατηρεί η προσφεύγουσα με το δικόγραφο της προσφυγής της, η υπό κρίση υπόθεση αφορά ένα ιδιότυπο και τυχαίο γεγονός, το οποίο εντάσσεται στην προσωπική σφαίρα του ενδιαφερομένου, και, επομένως, διακρίνεται από τις περιπτώσεις τις οποίες αφορά γενικώς η νομολογία σχετικά με την αποδεικτική ισχύ των υπεύθυνων δηλώσεων, στις οποίες οι δηλώσεις αυτές υποβάλλονται προς πιστοποίηση αμιγώς αντικειμενικών πραγματικών περιστατικών που στερούνται προσωπικού χαρακτήρα, όπως η ουσιαστική χρήση σήματος [απόφαση της 12ης Μαρτίου 2020, Maternus κατά EUIPO – adp Gauselmann (Jokers WILD Casino), T-321/19, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2020:101, σκέψεις 45 και 46] ή η κτήση, από ένα σήμα, διακριτικού χαρακτήρα διά της χρήσης [απόφαση της 26ης Ιουνίου 2018, Jumbo Africa κατά EUIPO – ProSiebenSat.1 Licensing (JUMBO), T-78/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:383, σκέψεις 55 και 56].

- 60 Επομένως, δεν μπορούσε να απαιτηθεί από τον αρχικό δικηγόρο να επισκεφθεί ιατρό το ίδιο το βράδυ της επέλευσης της ασθένειάς του και να λάβει, με την ευκαιρία αυτή, ιατρική βεβαίωση. Πράγματι, λαμβανομένης υπόψη της φύσεως των συμπτωμάτων που προκαλεί η ασθένεια αυτή, είναι απολύτως κατανοητό ότι, όπως εκθέτει στην υπεύθυνη δήλωσή του, προτίμησε να επιστρέψει αμέσως στην οικία του με ταξί. Εξάλλου, εφόσον, στις περισσότερες περιπτώσεις, τα άτομα που πάσχουν από ασθένεια αυτού του είδους συνέρχονται από μόνα τους αρκετά γρήγορα, χωρίς να απαιτείται φαρμακευτική αγωγή, δεν προκαλεί έκπληξη το γεγονός ότι ο εν λόγω δικηγόρος δεν έκρινε αναγκαίο να υποβληθεί σε μεταγενέστερη εξέταση από ιατρό.
- 61 Πρέπει επίσης να γίνει δεκτό ότι, λόγω των συμπτωμάτων που παρουσίαζε, και ιδίως λόγω της συγκεχυμένης κατάστασης στην οποία βρισκόταν, ο αρχικός δικηγόρος δεν ήταν σε θέση να αναθέσει σε έναν από τους συναδέλφους του δικηγορικού γραφείου να υπογράψει και να αποστείλει αντ' αυτού το υπόμνημα με τους λόγους της προσφυγής. Επομένως, δεν ασκεί επιρροή το ζήτημα αν, κατά τον χρόνο επέλευσης της αιφνίδιας ασθένειας του εν λόγω δικηγόρου, συνάδελφοί του βρίσκονταν ή όχι στον χώρο του δικηγορικού γραφείου.
- 62 Για τους ίδιους λόγους, δεν προκαλεί έκπληξη το γεγονός ότι ο αρχικός δικηγόρος δεν είχε την ετοιμότητα, μόλις επέστρεψε στην οικία του, να ζητήσει από τη σύζυγό του να επικοινωνήσει με έναν από τους συναδέλφους του στο δικηγορικό γραφείο για να του αναθέσει τα καθήκοντα αυτά. Δεδομένου ότι το γεγονός αυτό μπορεί να αποδειχθεί μόνο μέσω των υπεύθυνων δηλώσεων που προσκομίσθηκαν εν προκειμένω, κακώς το τμήμα προσφυγών προσάπτει στην προσφεύγουσα ότι δεν το τεκμηρίωσε με πρόσθετα αποδεικτικά στοιχεία.
- 63 Τέλος, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το τμήμα προσφυγών δεν μπορεί βασίμως να προσάπτει στην προσφεύγουσα ότι δεν προσκόμισε, κατά τη διοικητική διαδικασία, αποδεικτικά στοιχεία που να ενισχύουν τον ισχυρισμό του αρχικού δικηγόρου, ο οποίος περιέχεται στην υπεύθυνη δήλωσή του, ότι, κατά την ημερομηνία λήξης της επίμαχης προθεσμίας, το υπόμνημα με τους λόγους της προσφυγής είχε ήδη οριστικοποιηθεί και εγκριθεί. Συγκεκριμένα, ο εν λόγω δικηγόρος, ως έμπειρος επαγγελματίας του νομικού κλάδου και λαμβανομένων υπόψη των εκτιμήσεων που εκτίθενται στη σκέψη 55 ανωτέρω, δεν μπορούσε ευλόγως να αναμένει ότι το τμήμα προσφυγών θα αμφισβητούσε σε τέτοιο βαθμό την αλήθεια των διευκρινίσεών του. Εξάλλου, επισημαίνεται, συναφώς, ότι από την αλληλογραφία μεταξύ του αρχικού δικηγόρου και των δικηγόρων της προσφεύγουσας στην Ελβετία, την οποία προσκόμισε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, προκύπτει ότι το υπόμνημα με τους λόγους της προσφυγής είχε πράγματι ολοκληρωθεί και εγκριθεί από τις 3 Ιουνίου 2019.
- 64 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι ο μόνος λόγος ακυρώσεως πρέπει να γίνει δεκτός και, ως εκ τούτου, η προσβαλλομένη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- ⁶⁵ Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι το EUIPO ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της προσφεύγουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του δεύτερου τμήματος του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 9ης Οκτωβρίου 2019 (υπόθεση R 773/2019-2).
- 2) Καταδικάζει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Collins

Csehi

De Baere

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 16 Δεκεμβρίου 2020.

(υπογραφές)